ἐκεῖνος διὰ μιᾶς ἄλλης ὁδοιπορίας ἐπιστρέψῃ
ἔνα χειμῶνα.

"Ἡξεν σαν ἐμβάσι σήμερον τὸ πλοῖον (εἶπεν)
διὰ τὸν ΑΒΓ2181 εἰς Γιαλίνα, ἐξαιρετὸν
ἐξ εἰς ἔμπειρος ἱστοπλοΐας καραβάκι.
Ἔχει προθεσμίαν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον
πλοῖον, ἐὰν ἐν μεταξὺ δὲν ἔρθῃ τὸ
ἕνα καλύτερο· σαν σᾶς ἀρέσῃ σᾶς
ἔρχομαι.

Ἐγὼ, ποὺ δὲν σᾶς ἀπαντοῦσα ἐπίτης
ἀπὸ τὸ πάλι μὲ τὰ βιαστικά μου, ἔμεινα
ἐμβρόντητος.

Σκέπτομαι τὶ λέγω μέσα μου,
ἐκεῖνος εἶναι ἕνας ἐπιτήδειος ἐπιχειρηματίας
ποὺ ἐκμεταλλεύεται ἀγοράκια
φτωχῶν ἀνθρώπων καὶ ἀφοσιωμένων
ἐργατῶν, τὸ ὄνειρο ἐκείνης ἑνὸς
ἀγοριοῦ ποὺ θέλει νὰ μάθῃ
γράμματα εἶναι ἀπόλυτα. Ἡξεν ἀπόψε
ἐπίτηδες ἐδῶ νὰ μὲ πιάσῃ. Ἐξ ἄλλου
ἀπόψε ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸ μπαλκόνι ἄρχισε
νὰ ἐκλείπῃ. Ἐξ ἄλλου ἀπόψε ὁ ἀγὼν
μεταξὺ δύο ἐθνικοτήτων ἐπιδιώκεται.
Ἐξ ἄλλου, τέλος, τὸ καράβι
(ἐρχόταν ἀπὸ ἐπολλονοκαστελλο)